റോം ദർശനം സ്ഥാപിക്കുന്നു - സംഖ്യ ആറു

അഡ്വന്റിസ്റ്റ് ചരിത്രത്തിലെ പ്രവാചകപരമായ വിവാദങ്ങൾ: ദാനിയേൽ 11:36 സംബന്ധിച്ച് ഉറിയാ സ്മിത്തും ജെയിംസ് വൈറ്റും തമ്മിലുള്ള സംഘർഷം മനസ്സിലാക്കുക

Jeff Pippenger
2024-08-14

1798 മുതൽ ഇന്നുവരെ അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിനുള്ളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള പ്രവചനപരമായ വിവാദങ്ങളുടെ ആറു ശാഖകളെയാണ് നാം പരിഗണിക്കുന്നത്.

> "ചരിത്രത്തിലും പ്രവചനത്തിലും ദൈവവചനം സത്യവും പിശകും തമ്മിലുള്ള ദീർഘകാലമായി തുടരുന്ന സംഘർഷത്തെ ചിത്രീകരിക്കുന്നു. ആ സംഘർഷം ഇന്നും തുടരുകയാണ്. കഴിഞ്ഞുപോയവ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടും. പഴയ വിവാദങ്ങൾ വീണ്ടും ഉണർത്തപ്പെടും; പുതിയ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ നിരന്തരം ഉദിച്ചുവരികയും ചെയ്യും. എങ്കിലും, തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിലും പ്രവചനത്തിന്റെ നിവർത്തിയിലും ആദ്യത്തെയും രണ്ടാംതെയും മൂന്നാമത്തെയും ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങളുടെ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ ഒരു പങ്ക് വഹിച്ച ദൈവജനങ്ങൾ, തങ്ങൾ എവിടെയാണ് നിലകൊള്ളുന്നതെന്ന് അറിയുന്നു. അവർക്ക് ഉത്തമസ്വർണത്തേക്കാളും വിലമതിക്കാനാവാത്ത ഒരു അനുഭവമുണ്ട്. തങ്ങളുടെ ആത്മവിശ്വാസത്തിന്റെ ആരംഭം അവസാനംവരെ അചഞ്ചലമായി മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട്, അവർ പാറപോലെ ഉറച്ചുനിൽക്കേണ്ടവരാണ്." തിരഞ്ഞെടുത്ത സന്ദേശങ്ങൾ, പുസ്തകം 2, 109.

മുമ്പത്തെ ലേഖനം റോമൻ ശക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള ആദ്യത്തെയും അവസാനത്തെയും വിവാദത്തെ പരിഗണിച്ചിരുന്നു; ഇനി നാം ഉറിയാ സ്മിത്തും ജെയിംസ് വൈറ്റും തമ്മിൽ ഉണ്ടായ വിവാദത്തെ എടുത്തുപരിഗണിക്കാം. ഉറിയാ സ്മിത്ത് മുപ്പത്തിയാറാം വാക്യത്തിൽ തന്റെ സ്വന്തം "സ്വകാര്യ വ്യാഖ്യാനം" ചേർത്തു.

> "വാക്യം 36. അപ്പോൾ രാജാവ് തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കും; അവൻ സ്വയം ഉയർത്തിക്കൊള്ളുകയും എല്ലാ ദൈവങ്ങളെയുംക്കാൾ സ്വയം മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും; ദൈവങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്നെതിരേ അത്ഭുതകരമായ വാക്കുകൾ സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യും; ക്രോധം പൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ അവൻ അഭിവൃദ്ധിയോടെ നിലനിൽക്കും; കാരണം നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് നടപ്പാകേണ്ടതാകുന്നു.

> “ഇവിടെ പരിചയപ്പെ ടുത്ത പ്പെ ടുന്ന രാജാവ്, ഒടുവിൽ പരാമർശിക്ക പ്പെ
> അതേ ശക്ത ിയെ—അതായത്, പാപ്പ ൽ
> ശക്ത ിയെ—സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന താകാൻ കഴിയില്ല ; കാരണം, ആ
> നിർദ്ദേ ശങ്ങ ൾ ആ ശക്ത ിക്ക ു പ്രയോഗിച്ച ാൽ യോജിച്ച താകുകയില്ല .”
> ഉറിയാ സ ്മിത്ത ്, *Daniel and the Revelation*, 292.

മുമ്പുള്ള വചനത്തിലെ ശക്തി “പാപ്പീയ റോം” ആണെന്ന് സ്മിത്ത് സമ്മതിച്ചു; എന്നാൽ മുപ്പത്തിയാറാം വചനത്തിലെ സവിശേഷതകൾ പാപ്പീയ റോമിനെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന പ്രവചനപരമായ സവിശേഷതകളല്ലെന്ന് അവൻ അവകാശപ്പെടുന്നു. ആ അവകാശവാദം അസത്യമാണ്. 1863-ലെ കലാപത്തിൽ ലേവ്യപുസ്തകത്തിലെ ഇരുപത്താറാം അധ്യായത്തിലെ “ഏഴ് കാലങ്ങൾ” മാറ്റിനിർത്തപ്പെട്ടതും, അതിനാൽ ഹബക്കൂക്കിന്റെ രണ്ടു പലകകളിലുമുള്ള ഏഴ് കാലങ്ങളുടെ പ്രതിനിധാനം തള്ളിക്കളയപ്പെട്ടതും ഓർമ്മിക്കപ്പെടണം. 1843-ലെയും 1850-ലെയും ചാർട്ടുകൾ രണ്ടും ഏഴ് കാലങ്ങളെ ചാർട്ടുകളുടെ കൃത്യമായ മദ്ധ്യഭാഗത്ത് ചിത്രീകരിക്കുന്നു; കൂടാതെ ആ ചിത്രീകരണങ്ങൾ രണ്ടും ഏഴ് കാലങ്ങളുടെ രേഖയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ക്രൂശിനെ സ്ഥാപിക്കുന്നു. 1856-ൽ ഏഴ് കാലങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പുതിയ വെളിച്ചം വന്നെത്തി, തുടർന്ന് അത് തള്ളിക്കളയപ്പെട്ടപ്പോൾ, അത് ഹബക്കൂക്കിന്റെ രണ്ടു പലകകളെയും, കൂടാതെ ഇരു ചാർട്ടുകളും ദൈവത്താൽ നയിക്കപ്പെട്ടവയാണെന്ന് അത്യന്തം വ്യക്തമായി തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന പ്രവചനാത്മാവിന്റെ അധികാരത്തെയും തള്ളിക്കളഞ്ഞതായി അടയാളപ്പെടുത്തി.

സിസ്റ്റർ വൈറ്റിന്റെ അനുസാരമായി, ദൈവാത്മാവിന്റെ സാക്ഷ്യത്തെ ഫലഹീനമാക്കുന്നതാണ് സാത്താന്റെ അവസാന വഞ്ചന; ഇവിടെ ആദ്യ വഞ്ചനയും ദൈവാത്മാവിന്റെ സാക്ഷ്യത്തെ ഫലഹീനമാക്കുന്നതായിരുന്നു; കൂടാതെ, അത് രണ്ടു ചാർട്ടുകളിലുള്ള അടിസ്ഥാനസത്യങ്ങളെ, പ്രത്യേകിച്ച് ഏഴു കാലങ്ങളെ, ഒരേസമയം തള്ളിക്കളയുന്നതും പ്രതിനിധീകരിച്ചു.

1863-ലെ കലാപസമയത്ത്, 1863-ലെ വ്യാജ ചാർട്ട് സൃഷ്ടിച്ചത് മറ്റാരുമല്ല, ഉറയ്യാ സ്മിത്ത് തന്നെയായിരുന്നു; ആ ചാർട്ടിൽ ഏഴ് കാലങ്ങളുടെ രേഖ നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. 1863-ഓടെ ഉറയ്യാ സ്മിത്ത് ഏഴ് കാലങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തോടു തന്റെ കണ്ണുകൾ അടച്ചുകളഞ്ഞിരുന്നു; ദാനീയേൽ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന രണ്ട് “ക്രോധങ്ങൾ” ഉണ്ടെന്നു കാണുവാൻ അവനാൽ കഴിഞ്ഞില്ല. ആ രണ്ട് ക്രോധങ്ങൾ ഇസ്രായേലിന്റെ ഉത്തരരാജ്യത്തിന്നെതിരെയും യെഹൂദയുടെ ദക്ഷിണരാജ്യത്തിന്നെതിരെയും ഉള്ള ഏഴ് കാലങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. പത്ത് ഉത്തരഗോത്രങ്ങൾക്കെതിരായ ആദ്യത്തെത് ക്രി.മു. 723-ൽ ആരംഭിച്ച് 1798-ൽ അവസാനിച്ചു; രണ്ടാമത്തെത് ക്രി.മു. 677-ൽ ആരംഭിച്ച് 1844-ൽ അവസാനിച്ചു.

അദ്ധ ്യ ായം എട്ട ില്‍ ഗ ്ര ബിയേല്‍ മരാഹ് ദര്‍ശനം വിശദീകരിക്ക ുവാന്‍ ദാനിയേലിന്‌റെ അടുക്ക ല്‍ വന്ന ു; തന്‌റെ ആ ്രപവര്‍ത്ത നത്തേ ാടനുബന്ധ ിച്ച ് അവന്‍ 1844-നു രണ്ട ാമത്തെ സാക്ഷ നല്‍കി. ദാനിയേല്‍ അദ്ധ ്യ ായം എട്ട ിലെ രണ്ട ായിരത്ത ി മൂന്ന ുന്നൂറ് വര്‍ഷങ്ങ ള്‍ 1844-ല്‍ അവസാനിച്ച ു; അതുപോലെതന്നെ വടക്ക ന്‍ രാജ്യ ത്ത ിന്‍റെയും തെക്ക ന്‍ രാജ്യ ത്ത ിന്‍റെയും നേരെയുള്ള രണ്ട ു ്രകോധങ്ങ ളില്‍ അവസാനത്തേ തും 1844-ല്‍ അവസാനിച്ച ു.

> അവന്‍ പറഞ്ഞു: ഇതാ, ക്രോധത്തിന്‌റെ അവസാന കാലത്തില്‍ സംഭവിക്കേണ്ടതു ഞാന്‍ നിന്നെ അറിയിച്ചുതരാം; നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന സമയത്തു അന്ത്യം സംഭവിക്കും. ദാനിയേല്‍ 8:19.

അവസാനാന്ത്യം ഒരു ആദ്യാന്ത്യത്തെ മുന്‍കൂട്ടി ധരിക്കുന്നു. ലളിതമായി പറഞ്ഞാല്‍ “ഏഴ് കാലങ്ങള്‍” എന്നതിന്‌റെ മറ്റൊരു പ്രയോഗം മാത്രമായിരിക്കുന്ന ഈ രണ്ടു ക്രോധങ്ങളില്‍ അവസാനത്തേത് 1844-ല്‍ അവസാനിച്ചു; ആദ്യ ക്രോധം 1798-ല്‍ അവസാനിച്ചു. പാപ്പാധികാരത്തിന്‌റെ ശക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള യാതൊരു പ്രത്യേക നിര്‍ദ്ദേശങ്ങളും ഇല്ലെന്ന് സ്മിത്ത് അവകാശപ്പെട്ട ആ വാക്യം, പാപ്പാസനം അതിന്‌റെ മാരകമുറിവ് പ്രാപിക്കുന്ന വര്‍ഷത്തെ തന്നെ തിരിച്ചറിയിച്ചിരുന്നു.

> രാജാവു താന്താന്‌റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം പ്രവര്‍ത്തിക്കും; അവന്‍ തന്നേത്തന്നെ ഉയര്‍ത്തുകയും ഏതു ദൈവത്തേക്കാളും തന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും; ദേവന്മാരുടെ ദൈവത്തിനെതിരെ അതിശയകരമായ വാക്കുകള്‍ സംസാരിക്കും; കോപം പൂര്‍ത്തിയാകുന്നതുവരെ അവന്‍ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കും; നിര്‍ണ്ണയിക്കപ്പെട്ടതു സംഭവിച്ചുതീരേണ്ടതാകയാല്‍ അങ്ങനെ സംഭവിക്കും. ദാനിയേല്‍ 11:36.

മുപ്പത്തിയാറാം വാക്യത്തിലെ “രാജാവ്” “ക്രോധം നിറവേറുന്നതുവരെ അഭിവൃദ്ധിയോടെ നിലനില്‍ക്കും.” മുപ്പത്തിയാറാം വാക്യം നിറവേറ്റുന്നതിനാവശ്യമായ യുക്തമായ സവിശേഷതകള്‍ പാപ്പാഭരണാധികാരത്തിന് ഇല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം അവകാശപ്പെടുന്ന അതേ ഗ്രന്ഥത്തില്‍, ദാനിയേല്‍ എട്ടാം അധ്യായത്തിലെ ഇരുപത്തിമൂന്നും ഇരുപത്തിനാലും വാക്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് സ്മിത്ത് എന്താണ് എഴുതുന്നതെന്ന് ശ്രദ്ധിക്കുക.

> “വാക്യ ം 23. അവരുടെ രാജ്യ ത്ത ിന്‌റെ അന്ത ്യ കാലത്ത ്, അതി്രകമങ്ങ ള്‍ പൂര്‍ണ്ണ തയിലെത്ത ുമ്പേ ാള്‍, ്രകൂരമുഖമുള്ള തും ഗൂഢവചനങ്ങ ള്‍ ്രഗഹിക്ക ുന്ന തുമായ ഒരു രാജാവ് എഴുന്നേ ലക്ക ും. 24. അവന്‌റെ ശക്ത ി മഹത്ത ായിരിക്ക ും; എങ്ക ിലും അതു അവന്‌റെ സ്വ ന്ത ം ശക്ത ിയാല്‍ അല്ല ; അവന്‍ അത്ഭ ുതകരമായി നശിപ്പ ിക്ക ും; അഭിവൃദ്ധ ി്രപാപിക്ക ും; ്രപവര്‍ത്ത ിച്ച ുകൊണ്ട ിരിക്ക ും; ശക്ത ന്മ ാരെയും വിശുദ്ധ ജനത്തെ നശിപ്പ ിക്ക ും. 25. തന്‌റെ നയകൗശലത്ത ാല്‍ അവന്‍ വഞ്ച ന തന്‌റെ കയ്യ ില്‍ വിജയിപ്പ ിക്ക ും; തന്‌റെ ഹൃദയത്ത ില്‍ താനെത്ത ന്നെ

മഹത്വ പ്പെ ടുത്ത ും; സമാധാനത്ത ാൽ അനേകരെ നശിപ്പ ിക്ക ും; പ്രഭുക്ക ന്മ ാരുടെ പ്രഭുവിന്നെ തിരെയും അവൻ എഴുന്നേ ലക്ക ും; എങ്ക ിലും കൈകൊണ്ട ല്ല ാതെ അവൻ തകർക്ക പ്പെ ടും."

"ഈ ശക്തി ആട്ടുകൊറ്റന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ നാലു വിഭജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ രാജ്യത്തിന്റെ അന്ത്യകാലത്ത്, അതായത് അവരുടെ പ്രവൃത്തിപഥത്തിന്റെ അവസാനത്തോടടുക്കെ, പിൻഗാമിയാകുന്നു. ഇത്, തീർച്ചയായും, 9-ആം വാക്യത്തിലും അതിന് ശേഷം വരുന്നതിലും പറയുന്ന ചെറിയ കൊമ്പുതന്നെയാണ്. 9-ആം വാക്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ചതുപോലെ ഇതിനെ റോമിനോട് ബാധകമാക്കുക; അപ്പോൾ എല്ലാം യോജിച്ചതും വ്യക്തവുമായിരിക്കും."

"'കഠിനമുഖമുള്ള ഒരു രാജാവ്.' ഇതേ ശക്തിയാൽ യെഹൂദന്മാരുടെമേൽ വരാനിരിക്കുന്ന ശിക്ഷയെ പ്രവചിച്ചുകൊണ്ട് മോശെ അതിനെ 'കഠിനമുഖമുള്ള ഒരു ജാതി' എന്നു വിളിക്കുന്നു. ആവ. 28:49, 50. യുദ്ധസജ്ജമായ നിരകളിൽ റോമാക്കാരേക്കാൾ ഭയാനകമായ ഭാവം പ്രകടിപ്പിച്ച മറ്റൊരു ജനത ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 'ഗൂഢവാക്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നവൻ.' ഇപ്പോൾ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന അതേ തിരുവെഴുത്തിൽ മോശെ പറയുന്നു: 'നീ ഗ്രഹിക്കാത്ത ഭാഷയുള്ള.' യെഹൂദന്മാരോടനുബന്ധിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ, ഇത് ബാബിലോന്യർക്കും പേർഷ്യർക്കും ഗ്രീക്കർക്കും സംബന്ധിച്ചു പറയാനാവില്ല; കാരണം കൽദായഭാഷയും ഗ്രീക്കുഭാഷയും പലസ്തീനിൽ കുറെയെങ്കിലും പരിധിവരെ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ലത്തീൻ ഭാഷയുടെ കാര്യത്തിൽ അങ്ങനെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല."

"ലംഘകർ അവരുടെ പൂർണ്ണതയിലെത്തുമ്പോൾ." എല്ലായിടത്തും, ദൈവജനവും അവരുടെ പീഡകരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം കാഴ്ചയിൽ നിലനിർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവന്റെ ജനത്തിന്റെ ലംഘനങ്ങളാലായിരുന്നു അവർ പ്രവാസബന്ധനത്തിലേക്ക് ഏല്പിക്കപ്പെട്ടത്. അവരുടെ പാപത്തിൽ തുടർന്നുനിന്നത് അതിലും കഠിനമായ ശിക്ഷയെ വരുത്തി. ഒരു ജനതയായി, റോമാക്കാരുടെ അധികാരപരിധിക്കു കീഴിൽ വന്ന സമയത്തേക്കാൾ യെഹൂദന്മാർ ധാർമ്മികമായി കൂടുതൽ ദുഷിച്ചിരുന്നതായിരുന്ന മറ്റൊരു കാലവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

"'ശക്തൻ, എങ്കിലും തന്റെ സ്വന്തം ശക്തിയാൽ അല്ല.' റോമാക്കാരുടെ വിജയം പ്രധാനമായും അവരുടെ സഖ്യകക്ഷികളുടെ സഹായത്തിനും, അവരുടെ ശത്രുക്കളുടെ ഇടയിലുണ്ടായ വിഭജനങ്ങൾക്കും കടപ്പെട്ടിരുന്നതായിരുന്നു; അത്തരം അവസരങ്ങളെ അവർ എപ്പോഴും പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ സന്നദ്ധരായിരുന്നു. പാപ്പഭരണത്തിലുള്ള റോമും അവൾ ആത്മീയ നിയന്ത്രണം ചെലുത്തിയിരുന്ന ലൗകിക അധികാരങ്ങളിലൂടെ ശക്തിയുള്ളതായിരുന്നു.

"'അവൻ അത്ഭ ുതകരമായി നശിപ്പ ിക്ക ും.' കർത്ത ാവു യെഹെസ്കേൽ പ്രവാചകനിലൂടെ യെഹൂദന്മ ാരോടു, അവരെ 'നശിപ്പ ിക്ക ുന്ന തിൽ നിപുണരായ' മനുഷ്യ രുടെ കയ്യ ിൽ ഏല പ്പിക്ക ുമെന്ന ു അരുളിച്ചെ യ ്തു;

> യെരൂശലേമിന്റെ നാശസമയത്ത ് റോമൻ സൈന്യ ം കൊന്നൊ ാടുക്ക ിയ പതിനൊന്ന ു ലക്ഷ ം യെഹൂദന്മ ാരുടെ കൂട്ട ക്കൊ ാല, പ്രവാചകന്റെ വചനങ്ങ ൾക്ക ് ഭയങ്ക രമായൊരു സ്ഥ ിരീകരണമായിരുന്ന ു. കൂടാതെ റോം തന്റെ രണ്ട ാമത്തെ , അഥവാ പാപ്പ ാധിപത്യ ഘട്ട ത്ത ിൽ, അമ്പ ത ലക്ഷ ം അല്ല , അമ്പ തു ദശലക്ഷ ം രക്ത സാക്ഷ ികളുടെ മരണത്ത ിനുത്ത രവാദിയായിരുന്ന ു."
>
> "'അവന്റെ നയത്താൽ അവൻ കപടതയെ തന്റെ കയ്യിൽ വിജയിപ്പിക്കും.' ജാതികളെ തന്റെ അധീനതയിൽ കൊണ്ടുവന്ന കപടനയത്താൽ, മറ്റു സകല ശക്തികളിലും മേലായി റോം പ്രത്യേകമായി ശ്രദ്ധേയമായി നിന്നിരിക്കുന്നു. ഇത് അന്യജാതീയ റോമിനെയും പാപ്പാധിപത്യ റോമിനെയും ഒരുപോലെ സംബന്ധിക്കുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെ സമാധാനത്തിലൂടെ അതു അനേകരെ നശിപ്പിച്ചു.
>
> "അവസാനമായി റോം, തന്റെ ഗവർണർമാരിൽ ഒരാളുടെ വ്യക്തിയിൽ, യേശുക്രിസ്തുവിനെ മരണശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിച്ചതിലൂടെ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ പ്രഭുവിനെതിരെ എഴുന്നേറ്റു നിന്നു. 'എന്നാൽ അവൻ കൈയാൽ അല്ലാതെ തകർക്കപ്പെടും,' എന്ന പ്രസ്താവന ഈ ശക്തിയുടെ നാശത്തെ 2-ആം അധ്യായത്തിലെ പ്രതിമയെ അടിച്ചുതകർത്ത സംഭവവുമായി തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു." ഉറയ്യാ സ്മിത്ത്, Daniel and the Revelation, 202–204.

സ്മിത്ത്, ആ ഭാഗത്തിൽ രണ്ടുതവണ, അന്യജാതിയുടെയും പാപ്പായതിന്റെയും റോം പ്രവചനപരമായ ലക്ഷണങ്ങൾ പരസ്പരം മാറ്റി പ്രയോഗിക്കാവുന്നതാണെന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നു; കാരണം അവ വെറും റോമിന്റെ രണ്ടു ഘട്ടങ്ങളിലുള്ള പ്രകടനമത്രേ ആകുന്നു. ദാനിയേൽ രണ്ടാം അധ്യായത്തിലെ ഇരിമ്പിന്റെയും കളിമണ്ണിന്റെയും മിശ്രിതം പോലെയും തന്നേ; അതിനെ സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് സഭാകൗശലത്തിന്റെയും രാഷ്ട്രകൗശലത്തിന്റെയും പ്രതീകങ്ങളായി തിരിച്ചറിയുന്നു. സ്മിത്ത് പരിഗണിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളിൽ ദാനിയേൽ, റോം "വിജയിച്ചു അഭ്യസിക്കും" എന്നും, റോം "കൗശലം തന്റെ കയ്യിൽ വിജയിപ്പിക്കും" എന്നും തിരിച്ചറിയുമ്പോൾ, മുപ്പത്താറാം വാക്യത്തിൽ "ക്രോധം പൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ വിജയിക്കുന്ന" "രാജാവ്" അന്യജാതിയുടെയും പാപ്പായതിന്റെയും റോമിനും പൊതുവായ ഒരു പ്രവചനപരമായ ലക്ഷണം സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് സ്മിത്ത് അവകാശപ്പെടുന്നു. പിന്നെ, മുപ്പത്താറാം വാക്യത്തിലുള്ള റോമിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളിലൊന്നും പാപ്പായ അധികാരത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നും അവൻ അവകാശപ്പെടുന്നു.

ദർശനം സ്ഥാപിക്കുന്ന കവർച്ചക്കാരെന്ന നിലയിൽ റോമിനെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ സ്മിത്തിനെ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്; പതിനാലാം വാക്യത്തിലെ നാല് പ്രവാചക സവിശേഷതകളിൽ ഒന്നാണ് റോം തങ്ങളെത്തന്നെ ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്നു എന്നത്.

> ആ കാലങ്ങ ളിൽ തെക്ക ിന്റെ രാജാവിനെതിരായി അനേകർ എഴുന്നേ ലക്ക ും; നിന്റെ ജനത്ത ിൽ നിന്ന ുള്ള കവർച്ച ക്ക ാർ ദർശന സ്ഥ ാപിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു തങ്ങ ളെത്ത ന്നെ ഉയർത്ത ിക്കെ ാള്ള ചെയ്യ ും; എങ്ക ിലും അവർ വീഴും. ദാനിയേൽ 11:14.

മുപ്പത്തിയാറാം വാക്യത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രാജാവിന്റെ സവിശേഷതകൾ പാപ്പാധികാരവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് സ്മിത്ത് അവകാശപ്പെടുന്നു; എങ്കിലും, പതിനാലാം വാക്യത്തിൽ സ്വയം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നത് റോമാണെന്ന് അദ്ദേഹം മുമ്പ് പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, മുപ്പത്തിയാറാം വാക്യത്തിലെ രാജാവ് "സ്വയം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കും." അതേ മുപ്പത്തിയാറാം വാക്യത്തിലെ രാജാവ് "ദേവന്മാരുടെ ദൈവത്തിന്നു വിരോധമായി അതിശയകരമായ വാക്കുകൾ പറയും." ദാനിയേലിൽ പാപ്പാധികാരം "അത്യുന്നതന്നെതിരായി വലിയ വാക്കുകൾ പറയും," വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ പാപ്പാധികാരം അത്യുന്നതനെതിരെ ദൂഷണം പറയുന്നു.

> അവന്നു മഹത്തായ കാര്യങ്ങളും ദൈവനിന്ദകളും പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഒരു വായ് കൊടുക്കപ്പെട്ടു; നാൽപ്പത്തിരണ്ടും മാസം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാനുള്ള അധികാരവും അവന്നു കൊടുക്കപ്പെട്ടു. ദൈവത്തിനെതിരെ ദൈവനിന്ദ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതിന്നും, അവന്റെ നാമത്തെയും അവന്റെ കൂടാരത്തെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വസിക്കുന്നവരെയും ദൈവനിന്ദ ചെയ്യേണ്ടതിന്നും അവൻ തന്റെ വായ് തുറന്നു. വെളിപ്പാട് 13:5, 6.

പാപ്പാധികാരത്തിന്റെ ഓരോ പ്രവചനാത്മക പ്രത്യേകതയും മുപ്പത്തിയാറാം വാക്യത്തിൽ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു.

> രാജാവു താന്താന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കും; അവൻ തന്നേത്തന്നെ ഉയർത്തുകയും ഏതു ദൈവത്തേക്കാളും തന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും; ദേവന്മാരുടെ ദൈവത്തിനെതിരെ അതിശയകരമായ വാക്കുകൾ സംസാരിക്കും; കോപം പൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ അവൻ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കും; നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടതു സംഭവിച്ചുതീരേണ്ടതാകയാൽ അങ്ങനെ സംഭവിക്കും. ദാനിയേൽ 11:36.

മാനുഷിക വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പലപ്പോഴും വിശ്വസനീയരല്ല; എങ്കിലും, പാപപുരുഷനെക്കുറിച്ച് അപ്പൊസ്തലനായ പൗലൊസ് രണ്ടാം തെസ്സലൊനീക്യരിൽ പരാമർശിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പുനരാവിഷ്കരിച്ചിരുന്നത് മുപ്പത്തിയാറാം വാക്യമായിരുന്നു എന്ന വ്യക്തമായ സത്യത്തിന് അനേകം അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് വ്യാഖ്യാതാക്കൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു.

> ആരും യാതൊരു വിധത്ത ിലുമെങ്ക ിലും നിങ്ങ ളെ വഞ്ച ിക്ക ാതിരിക്ക കാരണം ആദ്യ ം ഒരു വിശ്വ ാസത്യ ാഗം സംഭവിക്ക യും, നാശപു ത്രനായ പാപപുരുഷൻ വെളിപ്പെ ടുകയും ചെയ ്തിട്ട ില്ലെ ങ്ക ിൽ ആ ദിവസം വരികയില്ല ; ദൈവം എന്ന ു വിളിക്ക പ്പെ ടുന്ന തൊക്കെ യും

> ആരാധിക്ക പ്പെ ടുന്ന തൊക്കെ യും എതിർത്ത ുകൊണ്ട ് അവയെക്ക
> മീതെ താനെത്ത ന്നെ ഉയർത്ത ുന്ന വൻ; അങ്ങ നെ അവൻ
> ദൈവമെന്നേ ാണം ദൈവത്ത ിന്റെ ആലയത്ത ിൽ ഇരുന്ന ു താനാണ്
> ദൈവമെന്ന ് ്രപകടമാക്ക ുന്ന ു. 2 തെസ്സ ലൊനീക്യ ർ 2:2, 3.

മുപ്പത്തിയാറാം വാക്യം, "അവൻ തന്നേത്തന്നെ ഉയർത്തുകയും സകല ദേവന്മാരിലും മേലായി തന്നേത്തന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും" എന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നു; പൗലൊസ് പറയുന്നതോ, "ആ പാപപുരുഷൻ, നാശപുത്രൻ, വെളിപ്പെടട്ടെ; ദൈവം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതൊക്കെയും, അല്ലെങ്കിൽ ആരാധിക്കപ്പെടുന്നതൊക്കെയും എതിർക്കുകയും അവയൊക്കെയിലും മേലായി തന്നേത്തന്നെ ഉയർത്തുകയും ചെയ്യുന്നവൻ" എന്നാകുന്നു. വ്യക്തമായും, മുപ്പത്തിയാറാം വാക്യത്തിലെ രാജാവ്, മുപ്പത്തിയാറാം വാക്യത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളിൽ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്ന രാജാവിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തനാണെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നതിനായി സ്മിത്തിനൊട്ടും പ്രവാചകാധികാരം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വ്യാകരണപരമായി തന്റെ തെറ്റായ പ്രയോഗം നടത്തുന്നതിനായി അവന്നു യാതൊരു ന്യായീകരണവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; മുപ്പത്തിയാറാം വാക്യത്തിൽ പാപ്പാധികാരത്തിന്റെ യാതൊരു സവിശേഷതകളും ഇല്ലാത്തതിനാലാണ് താൻ അങ്ങനെ ചെയ്തതെന്ന അവന്റെ അവകാശവാദം, സ്വകാര്യ വ്യാഖ്യാനം സ്ഥാപിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ തിരുവെഴുത്തിനെ വളച്ചൊടിച്ചതായിരുന്നു.

> ഞങ്ങൾക്കു പ്രവചനവചനം അത്യന്തം ഉറപ്പുള്ളതായും ഉണ്ട്; അന്ധകാരമുള്ള സ്ഥലത്തു പ്രകാശിക്കുന്ന ഒരു ദീപത്തോടു നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുന്നതുപോലെ, പകൽ ഉദിക്കുകയും പ്രഭാതനക്ഷത്രം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉദിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നതുവരെ, അതിൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുന്നതു നിങ്ങൾക്കു നല്ലതു. ആദ്യം ഇത് അറിയുക: തിരുവെഴുത്തിലെ യാതൊരു പ്രവചനവും സ്വകാര്യ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റേതല്ല. കാരണം, പ്രവചനം പുരാതനകാലത്തു മനുഷ്യന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ഉണ്ടായതല്ല; ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധന്മാരായ മനുഷ്യർ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പ്രേരിതരായി സംസാരിച്ചു. 2 പത്രോസ് 1:19–21.

ലാവൊദിക്യ ാ അഡ്വെ ന്റിസത്ത ിന്റെ വർഷങ്ങ ളിലുടനീളം, സ ്മിത്ത ിന്
്രപയോഗം ശരിയാണോ തെറ്റ ാണോ എന്ന ു സംബന്ധ ിച്ച ് അഭി്രപായപ്പെ ട്ട
അനേകം അഡ്വെ ന്റിസ്റ്റ ് ദൈവശാസ്്രതജ്ഞ രും ശു്രശൂഷകരും
എഴുത്ത ുകാരും ഉണ്ട ായിട്ട ുണ്ട ്. ഏറെക്ക ാലം മുമ്പേ നിര്യ ാതനായിരുന്ന
ഓസ്്രടേലിയൻ ശു്രശൂഷകനായ ലൂയിസ് വേർ, തന്റെ ശു്രശൂഷയുടെ
ഭൂരിഭാഗവും സ ്മിത്ത ിന്റെ തെറ്റ ായ ്രപവചന മാതൃകയെ
എതിർക്ക ുന്ന ് തിനായി ചെലവഴിച്ച ു. അവന്റെ എതിർപ്പ ിന്റെ കാരണം,
നാല ്പത്ത ഞ്ച ാം വാക്യ ത്ത ിൽ തന്റെ അന്ത ്യ ം ്രപാപിക്ക ുന്ന രാജാ
സ ്മിത്ത ് ഒടുവിൽ തുർക്ക ി എന്ന ു തിരിച്ച റിഞ്ഞ തിലൊതുങ്ങ ുന്ന
സ ്മിത്ത ിന്റെ നിലപാട് അർമ്മ ഗെദ്ദേ ാനെ സംബന്ധ ിച്ച ും തെറ്റ ായ ഒരു
്രപയോഗം സൃഷ്ട ിച്ച ു. 1980-കളിൽ അല്ലെ ങ്ക ിൽ അതിനോടടുത്ത

കാലഘട്ടത്തിൽ, ഒരു അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് എഴുത്തുകാരൻ Adventists and Armageddon, Have we Misunderstood Prophecy? എന്ന ശീർഷകത്തിലുള്ള ഒരു പുസ്തകം രചിച്ചു. ആ എഴുത്തുകാരന്റെ പേര് ഡൊണാൾഡ് മാൻസെൽ ആണ്; ആ പുസ്തകം ഇന്നും ലഭ്യമാണ്.

ലോകമഹായുദ്ധം ഒന്നിനും ലോകമഹായുദ്ധം രണ്ടിനും മുമ്പിലേക്ക് നയിച്ച ചരിത്രത്തെ മാൻസെൽ പിന്തുടർന്ന് കാണിച്ചുതരുന്നത്, ആ രണ്ടു യുദ്ധങ്ങളും സമീപിച്ചുവരുന്നതായി കണ്ടപ്പോൾ അഡ്വന്റിസ്റ്റ് സുവിശേഷപ്രഘോഷകർ അർമ്മഗെദ്ദോനും ലോകാവസാനവും സൂചിപ്പിക്കുന്ന അടയാളമായി തുർക്കി യാഥാർത്ഥ്യമായ യെരൂശലേമിലേക്കു കുതിച്ചുചെല്ലുന്നു എന്ന സ്മിത്തിന്റെ തെറ്റായ പ്രയോഗം ഉപയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങി എന്നതാണ്. ഓരോ യുദ്ധവും അടുത്തുവരുമ്പോൾ സ്മിത്തിന്റെ അർമ്മഗെദ്ദോനെക്കുറിച്ചുള്ള ദോഷപൂർണമായ ദൃഷ്ടികോണത്തിൽ നിന്ന് ഉദ്ഭവിച്ച സുവിശേഷപ്രഘോഷകരുടെ പ്രവാചകപ്രാധാന്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അനേകം ആത്മാക്കൾ അഡ്വന്റിസ്റ്റ് സഭയുടെ അംഗത്വത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടതായി അദ്ദേഹം സഭാംഗത്വ രേഖകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തെളിയിക്കുന്നു.

ഏതെങ്കിലും യുദ്ധം അവസാനിച്ചപ്പോൾ, സ്മിത്ത് രൂപപ്പെടുത്തിയ പ്രവചനാത്മക മാതൃകയിൽ നിന്നു ലഭിച്ച അംഗങ്ങളെക്കാൾ അധികം അംഗങ്ങളെ, അതിലെ ദോഷപൂർണ്ണമായ പ്രവചനങ്ങൾ നിവൃത്തിയായില്ലാത്തതിനാൽ, സഭ നഷ്ടപ്പെടുത്തി.

മില്ലറൈറ്റുകളുടെ അടിസ്ഥാന സന്ദേശത്തെ സ്മിത്ത് നിരസിച്ചതും, ദാനിയേലിലെ മുപ്പത്തിയാറ് മുതൽ നാൽപ്പത്തിയഞ്ച് വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള തന്റെ സ്വകാര്യ വ്യാഖ്യാനം പ്രചരിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനായിരുന്നതും മൂലം, സ്മിത്തിന്റെ തർക്കശൈലി സമകാലിക സംഭവങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയ ഒരു പ്രവചന മാതൃകയെ ഉത്പാദിപ്പിച്ചു.

ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ അവസാന വാക്യത്തിൽ തന്റെ അവസാനം പ്രാപിക്കുന്ന രാജാവിനെക്കുറിച്ച് സ്മിത്തും ജെയിംസ് വൈറ്റും തമ്മിൽ ഉണ്ടായ തർക്കത്തിൽ, ജെയിംസ് വൈറ്റ് സ്മിത്തിന്റെ മണൽമേലുള്ള പ്രവാചക അടിത്തറയെ സംക്ഷിപ്തമായി പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു തർക്കശാസ്ത്രം അവതരിപ്പിച്ചു. വൈറ്റ് ഇപ്രകാരം ഉപദേശിച്ചു: "പ്രവചനം ചരിത്രത്തെ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നു; എന്നാൽ ചരിത്രം പ്രവചനത്തെ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നില്ല."

രണ്ടു ലോകമഹായുദ്ധങ്ങൾക്കു മുമ്പ് പ്രവർത്തിച്ച അഡ്വെന്റിസ സുവിശേഷപ്രഘോഷകർ, വികസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചരിത്രസംഭവങ്ങളെ ആശ്രയിച്ച് സ്മിത്തിന്റെ പിശകുകളുള്ള അർമ്മഗെദ്ദോനെക്കുറിച്ച പ്രവചനമാതൃക അവതരിപ്പിച്ചു; യുദ്ധങ്ങളിലേക്കു നയിച്ച കാലഘട്ടത്തിൽ അത്യന്തം അനുഗ്രഹീതമായതായി തോന്നിയ അവരുടെ

പ്രവർത്തനം, ആ പ്രവചനമാതൃക വ്യക്തിപരമായ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണെന്നു തെളിയിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, ആകെക്കൂടി നഷ്ടത്തിലേക്കാണ് കലാശിച്ചത്.

> കള്ളപ്രവാചകന്മാരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; അവർ ആടുകളുടെ വേഷത്തിൽ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നു, എന്നാൽ ഉള്ളിൽ അവർ ഇരയെ കീറിത്തിന്നുന്ന ചെന്നായ്ക്കൾ ആകുന്നു. അവരുടെ ഫലങ്ങളാൽ നിങ്ങൾ അവരെ അറിയും. മനുഷ്യർ മുള്ളുകളിൽ നിന്ന് മുന്തിരിപ്പഴം ശേഖരിക്കുമോ, മുൾച്ചെടികളിൽ നിന്ന് അത്തിപ്പഴം പറിക്കുമോ? അതുപോലെ, എല്ലാ നല്ല വൃക്ഷവും നല്ല ഫലം കായ്ക്കുന്നു; ചീത്ത വൃക്ഷമോ ദുഷ്ഫലം കായ്ക്കുന്നു. നല്ല വൃക്ഷത്തിന് ദുഷ്ഫലം കായ്ക്കാൻ കഴികയില്ല; ചീത്ത വൃക്ഷത്തിനും നല്ല ഫലം കായ്ക്കാൻ കഴികയില്ല. നല്ല ഫലം കായ്ക്കാത്ത ഏതു വൃക്ഷവും വെട്ടിക്കളഞ്ഞ് തീയിൽ ഇട്ടുകളയപ്പെടുന്നു. ആകയാൽ അവരുടെ ഫലങ്ങളാൽ നിങ്ങൾ അവരെ അറിയും. മത്തായി 7:15–20.

മുപ്പത്താറാം വാക്യത്തിലെ രാജാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു സ്വകാര്യ പ്രവചന മാതൃകയെ പ്രചരിപ്പിക്കാനുള്ള സ്മിത്തിന്റെ സന്നദ്ധത, ആറാമത്തെ ബാധയുടെയും അർമ്മഗെദ്ദോണിന്റെയും തെറ്റായ ഒരു പ്രയോഗവും സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഫലം കായ്ച്ചു.

> ആറാമത്തെ ദൂതൻ തന്റെ കലശം മഹാനദിയായ യൂഫ്രട്ടീസിന്മേൽ ഒഴിച്ചു; അപ്പോൾ അതിന്റെ വെള്ളം വറ്റിപ്പോയി, കിഴക്കുനിന്നുള്ള രാജാക്കന്മാർക്കുള്ള വഴി ഒരുക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു. അപ്പോൾ ഞാൻ തവളകളെപ്പോലെ മൂന്നു അശുദ്ധാത്മാക്കളെ മഹാസർപ്പത്തിന്റെ വായിൽനിന്നും മൃഗത്തിന്റെ വായിൽനിന്നും കള്ളപ്രവാചകന്റെ വായിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്നതായി കണ്ടു. അവർ ഭൂതങ്ങളുടെ ആത്മാക്കൾ ആകുന്നു; അവർ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ ആ മഹാദിവസത്തിലെ യുദ്ധത്തിന്നായി ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാരുടെയും സർവ്വലോകത്തിലെ രാജാക്കന്മാരുടെയും അടുക്കൽ ചെന്നു അവരെ ഒന്നിച്ചു കൂട്ടുന്നു. ഇതാ, ഞാൻ കള്ളനെപ്പോലെ വരുന്നു. ജാഗരിച്ചുകൊണ്ടും തന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും ഇരിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ; അവൻ നഗ്നനായി നടക്കുകയും അവർ അവന്റെ ലജ്ജ കാണുകയും ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു. പിന്നെ അവൻ അവരെ എബ്രായഭാഷയിൽ അർമ്മഗെദ്ദോൻ എന്നു വിളിക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു ഒന്നിച്ചു കൂട്ടി. വെളിപ്പാട് 16:12–16.

മുമ്പ് നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ആറാമത്തെ ബാധ മനുഷ്യരുടെ കൃപാകാലം അവസാനിച്ചതിനുശേഷമാണ് വരുന്നത്; അതിനാൽ "നിന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ കാത്തുകൊൾക" എന്നുള്ള മുന്നറിയിപ്പ്, മീഖായേൽ എഴുന്നേൽക്കുന്നതിന് മുമ്പും മനുഷ്യരുടെ കൃപാകാലം അവസാനിച്ച് ആദ്യ ബാധ ആരംഭിക്കുന്നതിനും മുമ്പും സംഭവിക്കുന്ന ഒരു പരീക്ഷണവിഷയത്തെയായിരിക്കണം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ആറാമതെ ബാധ, ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ചനിയമത്തിന്റെ സമയത്ത് ഒരുമിച

ചേരുന്ന ത്രിതല ഐക്യ മായ മഹാസർപ്പ ം, മൃഗം, കള്ള പ്രവാചകൻ എന്ന ിവരുടെ പ്രവർത്ത നങ്ങ ളെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു. ആ ത്രിതല ഐ ആധുനിക റോമാണ്; ആധുനിക റോമിന്റെ ആ ത്രിതല ഐക്യ ത്തെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുകയും സ്ഥ ാപിക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന ചിഹ്ന ം "നിന്റെ ജനത്ത ിലെ കള്ള ന്മ ാർ" ആകുന്ന ു; അവർ "ദർശനം സ്ഥ ിരപ്പെ ടുത്തേ ണ്ട തിന്ന ു തങ്ങ ളെത്ത ന്നെ ഉയർത്ത ിക്കെ "വീഴുന്ന ു."

ആറാമത്തെ ബാധയുടെ മുന്നറിയിപ്പ് ഗ്രഹിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ഒരു ആത്മാവിന് തന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ കാത്തുസൂക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കുന്നു; എന്നാൽ അത് നിരസിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, ഒരു ആത്മാവ് നഗ്നനായിത്തന്നെ ശേഷിക്കുന്നു; അത് ലാവൊദിക്യക്കാരന്റെ അഞ്ചു ലക്ഷണങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു. ആ മുന്നറിയിപ്പ് സ്ഥാപിക്കുന്ന പ്രതീകം, സ്വയം ഉയർത്തിക്കാണിക്കുന്നതും ഒടുവിൽ വീഴുന്നതുമായ നിന്റെ ജനത്തിലെ കള്ളന്മാരാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ജനത്തിന് ആ ദർശനം ഇല്ലെങ്കിൽ അവർ നശിച്ചുപോകുന്നു എന്ന് ശലോമോൻ പറഞ്ഞു.

> ദർശനം ഇല്ലായ്മയിൽ ജനങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നു; എന്നാൽ ന്യായപ്രമാണം ആചരിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ. സദൃശ്യവാക്യങ്ങൾ 29:18.

എബ്രായ പദമായ "perish" എന്നതിന്റെ അർത്ഥം "നഗ്നനാക്കുക" എന്നതാണ്; യോഹന്നാൻ ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തി: "ജാഗരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയും തന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ കാത്തുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ; അവൻ നഗ്നനായി നടക്കാതിരിക്കാനും അവർ അവന്റെ ലജ്ജ കാണാതിരിക്കാനും." ഉത്തരരാജാവിനെക്കുറിച്ച് സ്മിത്ത് തെറ്റിച്ചിരുന്നു; ആ വ്യാജമായ പ്രവാചക അടിസ്ഥാനം, സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടാൽ നഗ്നത ഉളവാക്കുന്ന ഒരു പ്രവാചക പ്രയോഗം വികസിപ്പിക്കാൻ അവനെ അനുവദിച്ചു; ആ നഗ്നത, കർത്താവിന്റെ വായിൽനിന്ന് ഛർദ്ദിക്കപ്പെട്ട ലവൊദിക്യർക്കുള്ള ഒരു പ്രതീകമാണ്.

വടക്കിന്റെ രാജാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള തന്റെ പുതിയ തെറ്റായ തിരിച്ചറിയൽ പ്രവാചകസ്ത്രീയുടെ ഭർത്താവായ ജെയിംസ് വൈറ്റിനെതിരെ വാദിക്കുന്നതിൽ സ്മിത്തിന് യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് ചരിത്രകാരന്മാരും സിസ്റ്റർ വൈറ്റും അവരുടെ പ്രസിദ്ധമായ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തെ പരാമർശിക്കുന്നു. ദാനിയേൽ പതിനൊന്നിൽ വടക്കിന്റെ രാജാവിനാൽ ആര് ആണ് പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന വിഷയത്തിൽ താനും സ്മിത്തും തമ്മിലുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസം പൊതുമേഖലയിലേക്കു കൊണ്ടുവരാൻ അനുവദിച്ചതിനാൽ എല്ലൻ വൈറ്റ് തന്റെ ഭർത്താവിനെയും സ്മിത്തിനെയും ശാസിച്ചു. 1844-ലെ മഹാ നിരാശയ്ക്കു ശേഷമുള്ള ആദ്യത്തെ അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ തന്നെയാണ് ജെയിംസ് വൈറ്റ് ഇങ്ങനെ എഴുതിയത്:

> "1844-ലെ ഏഴാം മാസത്ത ിൽ യേശു എഴുന്നേ റ്റ ് വാതിൽ അടച്ച ു, തന്റെ രാജ്യ ം സ്വ ീകരിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു പുരാതനദിവസനായവന്റെ അടുക്ക ൽ വന്ന ുവെന്ന തു ഞാൻ പൂർണ്ണ മായി വിശ്വ സിക്ക ുന്ന ു. ലൂക്ക ാ 13:25; മത്ത ായി 25:10; ദാനിയേൽ 7:13,14 കാണുക. എന്ന ാൽ ദാനിയേൽ 12:1-ൽ പറയുന്ന മീഖായേലിന്റെ എഴുന്നേ ൽക്ക ൽ വേറൊരു സംഭവമായി, വേറൊരു ലക്ഷ ്യ ത്ത ിന്ന ായാണ് തോന്ന ുന്ന ത്. 1844-ൽ അവൻ എഴുന്നേ റ്റ ത് വാതിൽ അടയ്ക്ക ാനും, തന്റെ രാജ്യ ം സ്വ ീകരിക്ക ാനും ഭരിക്ക ാനുള്ള അധികാരം പ്രാപിക്ക ാനും തന്റെ പിതാവിന്റെ അടുക്ക ൽ വരാനുമായിരുന്ന ു; എന്ന ാൽ മീഖായേലിന്റെ എഴുന്നേ ൽക്ക ൽ എന്ന ത്, അവന്ന ു ഇതിനകം ഉള്ള തന്റെ രാജകീയ അധികാരം ദുഷ്ട ന്മ ാരുടെ നാശത്ത ിലും തന്റെ ജനത്ത ിന്റെ വിടുതലിലും പ്രത്യ ക്ഷ മാക്ക ുന്ന തിനായിരിക്ക ും. 11-ആം അധ്യ ായത്ത ിലെ അവസാന ശക്ത ി തന്റെ അന്ത ്യ ം പ്രാപിച്ച ു, അവന്ന സഹായിക്ക ുവാൻ ആരും ഇല്ല ാത്ത സമയത്ത ാണ് മീഖായേൽ എഴുന്നേ ൽക്കേ ണ്ട ത്. ഈ ശക്ത ിയാണ് ദൈവത്ത ിന്റെ സത്യ സഭയെ ചവിട്ട ിമെതിക്ക ുന്ന അവസാന ശക്ത ി; സത്യ സഭ ഇന്ന ും സമസ ്ത ക്രൈസ ്തവലോകത്ത ാൽ ചവിട്ട ിമെതിക്ക പ്പെ ടുകയും പുറത്തേ ക്കെ റിഞ്ഞ ുകളയപ്പെ ടുകയും ചെയ്യ ുന്ന തിനാൽ, ആ അവസാന പീഡനശക്ത ി ഇതുവരെ 'തന്റെ അന്ത ്യ ത്ത ിൽ എത്ത ിയിട്ട ില്ല ' എന്ന ു പിന്ത ുടരുന്ന ു; അതുകൊണ്ട ു മീഖായേലും ഇനിയും എഴുന്നേ റ്റ ിട്ട ില്ല . വിശുദ്ധ ന്മ ാരെ ചവിട്ട ിമെതിക്ക ുന്ന ഈ അവസാന ശക്ത ി വെളിപ്പ ാട് 13:11-18-ൽ ദൃശ്യ മാക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. അവന്റെ സംഖ്യ 666 ആകുന്ന ു." James White, A Word to the Little Flock, 8.

ഡാനിയേൽ അദ്ധ്യായം പതിനൊന്നിലെ "അവസാന ശക്തി" എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തന്റെ എന്നുവിളിക്കപ്പെടുന്ന "പുതിയ വെളിച്ചം" സ്മിത്ത് അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ, ജെയിംസ് വൈറ്റ് സ്മിത്തിന്റെ ആ പ്രയോഗത്തെ പുതിയ വെളിച്ചമായി കണ്ടില്ല; മറിച്ച്, അടിസ്ഥാനങ്ങളിന്മേലുള്ള ഒരു ആക്രമണമായി കണ്ടു. ഉറീയാ സ്മിത്തിനും ജെയിംസ് വൈറ്റിനും ഇടയിൽ ഡാനിയേൽ അദ്ധ്യായം പതിനൊന്നിൽ റോമിനെ വടക്കിന്റെ രാജാവായി സംബന്ധിച്ച് ഉണ്ടായ വിവാദം, പ്രത്യേക സ്വഭാവലക്ഷണങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാകുന്നു; പ്രവചനത്തിന്റെ വിദ്യാർത്ഥികളായ നാം, റോമിന്റെ ചിഹ്നത്തെ സംബന്ധിച്ച അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് ചരിത്രത്തിലെ മറ്റു വിവാദങ്ങളോടൊപ്പം അവയെ ഒന്നിച്ചു പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ്.

ആ ഗുണലക്ഷ ണങ്ങ ളിൽ ഒന്ന ാകുന്ന ത് സ്വ കാര്യ വ്യ ാഖ്യ ാനത്ത ിന്റെ പ്രവേശനമാണ്. മറ്റൊ ാരു ഗുണലക്ഷ ണം ഇതാണ്: ആ സ്വ കാര്യ വ്യ ാഖ്യ ാനത്ത ിന്റെ പ്രയോഗം ലളിതമായ വ്യ ാകരണത്തെ ബലമായി വളച്ചൊ ാടിക്കേ ണ്ട തായിവരുന്ന ു; കാരണം, മുപ്പ ത്ത ിയാറാം വാക്യ ത്ത എല്ല ാ പ്രവാചകഗുണലക്ഷ ണങ്ങ ളും റോമിനെ അഭിസംബോധന ചെയ്യ ുന്ന തെന്ന കാര്യ ം സ്മ ിത്ത ് അവഗണിച്ച തുമാത്രമല്ല , മുപ്പ ത്ത വാക്യ ത്ത ിലെ രാജാവ് മുൻപുള്ള ഭാഗത്ത ിൽ പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന അതേ രാജാവായിരിക്ക ണമെന്ന ു

വ്യ ാകരണഘടന തന്നെ ആവശ്യ പ്പെ ടുന്ന തും അവൻ അവഗണിച്ച ു.

മറ്റൊന്ന്, സ്വകാര്യ വ്യാഖ്യാനം അടിസ്ഥാനസത്യങ്ങളുടെ നിരാകരണമായിരുന്നു എന്നതാണ്. മറ്റൊന്ന്, അത് പ്രവചനത്തിന്റെ ആത്മാവിന്റെ അധികാരത്തെ നിരസിക്കുന്നതിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്നതാണ്. മറ്റൊരു സവിശേഷത, റോമിനെക്കുറിച്ചുള്ള ആദ്യത്തെ പിഴവുള്ള ആശയം, മനുഷ്യരുടെ പരീക്ഷണക്കാലത്തിന്റെ സമാപ്തിയിലേക്ക് അടുക്കുമ്പോൾ ഒരാൾക്ക് തന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ കാത്തുസൂക്ഷിക്കാൻ അനുവദിക്കാത്ത ഒരു പ്രവചനമാതൃകയിലേക്ക് നയിക്കും എന്നതാണ്. മറ്റൊന്ന്, തന്റെ സ്വകാര്യ വ്യാഖ്യാനം പരസ്യമായി പ്രചരിപ്പിക്കാൻ ഉണ്ടായിരുന്ന സന്നദ്ധതയായിരുന്നു. മറ്റൊന്ന്, സ്വകാര്യ വ്യാഖ്യാനം മാറ്റമില്ലാതെ "പുതിയ വെളിച്ചം" എന്നു തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു എന്നതാണ്. ഈ ഗുണലക്ഷണങ്ങളൊക്കെയും "നിന്റെ ജനത്തിന്റെ കവർച്ചക്കാർ" എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിലവിലെ ചർച്ചയ്ക്കുള്ളിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

"നിന്റെ ജനത്തിലെ കള്ളന്മാരെ" തിരിച്ചറിഞ്ഞ റോമിന്റെ ആദ്യ വിവാദത്താൽ പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ട റോമിന്റെ അവസാന വിവാദം, ഉറിയാ സ്മിത്തിന്റെയും ജെയിംസ് വൈറ്റിന്റെയും വിവാദത്തിന്റെ പ്രവചനരേഖയോടുകൂടെ സംയോജിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ഒരു വിഭാഗം അടിസ്ഥാന സത്യത്തെ തള്ളിക്കളയുന്ന സ്വകാര്യ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ മേൽ അവരുടെ പ്രവചന മാതൃക പണിയുന്നതായി നാം കാണും.

അടിസ്ഥാന സത്യങ്ങളെ നിരസിക്കുന്നത്, ആ അടിസ്ഥാന സത്യങ്ങളെ അത്ര ദൃഢമായി പ്രതിരോധിക്കുന്ന പ്രവചനത്തിന്റെ ആത്മാവിന്റെ അധികാരത്തെ നിരസിക്കുന്നതിനെ സ്വതവേ തന്നെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അത്തരം വിഭാഗം, ആ ഉപദേശം ലോകമെമ്പാടുമുള്ള ദൈവജനങ്ങളിലേക്കു ചെലുത്താനിടയുള്ള സ്വാധീനത്തെക്കുറിച്ച് എന്തുവിധ ആശങ്കകളും ഉയർന്നാലും അവയെ പരിഗണിക്കാതെ, തങ്ങളുടെ നിലപാട് പരസ്യമായി അവതരിപ്പിക്കാനും തയ്യാറായിരിക്കും.

1844-ന്റെ ഉടൻപിന്നാലെ, അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ആദ്യ തലമുറയിൽ, റോമിനെക്കുറിച്ചുള്ള മറ്റൊരു വിവാദം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ആ വിവാദം തുടർച്ചയായി പ്രക്ഷുബ്ധമാക്കി കൊണ്ടുപോയി, ഒടുവിൽ അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ മൂന്നാം തലമുറയിൽ ആ തെറ്റായ ദൃഷ്ടികോണം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. നാം ഇപ്പോൾ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വരിവരിയായ മാതൃകയിലെ ആറു രേഖകളിൽ നാലാമത്തേതായി "നിത്യ"ത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവാദത്തെ പരിഗണിക്കും.

എന്ന ാൽ റോമിന്റെ വിവാദങ്ങ ളുടെ നാലാമത്തെ നിര പരിഗണിക്ക ുന്ന തിനു മുമ്പ ്, മുമ്പ ത്തെ ലേഖനത്ത ിൽ, ദാനിയേൽ പതിനൊന്ന ാം അദ്ധ ്യ ായത്ത ിലെ പത്ത ാം വാക്യ ം

പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, “പത്താം വാക്യവും ലേവ്യ പുസ്തക
ഇരുപത്തിയാറിലെ ‘ഏഴ് കാലങ്ങൾ’ എന്ന പ്രവചനകാലഘട്ടത്തെ
മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചരിത്രവുമായി നേരിട്ടു ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു; എന്ന
സത്യത്തിന്റെ ആ നിര ഇവിടെ ഞങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്ക
വിഷയത്തിന്റെ പരിധിക്കു പുറത്താണ്” എന്നു ഞങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ച
ഓർക്കേണ്ടതാണ്.

1863-ൽ “ഏഴ് കാലങ്ങൾ” എന്ന ഉപദേശത്തെ നിരസിക്കുന്നതിൽ യൂറിയാ സ്മിത്ത് മുൻനിര നേതാവായിരുന്നു. ആ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ഹിറാം എഡ്സണ്‍ രചിച്ച് 1856-ൽ റിവ്യൂവിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ലേഖനങ്ങളിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന, ആ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച ജ്ഞാനവർദ്ധനവിനെയും അദ്ദേഹം നിരസിച്ചിരുന്നു. “ഏഴ് കാലങ്ങൾ” അവതരിപ്പിച്ച ഒരു പ്രസ്ഥാനവുമായി സ്മിത്ത് ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും, പിന്നീട് അതേ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ജ്ഞാനവർദ്ധനവിനെ അദ്ദേഹം നിരസിച്ചതിന്റെ പ്രത്യാഘാതങ്ങളും, ഉത്തരദേശത്തിലെ രാജാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിഷയത്തിൽ താൻ പുതിയ വെളിച്ചമാണെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടതിനെ സ്മിത്ത് അവതരിപ്പിച്ച രീതിയുടെ സവിശേഷതകളെക്കുറിച്ചുള്ള വിഷയപരിധിക്കു പുറത്തുള്ളതാണ്; എന്നിരുന്നാലും, റോമിനെക്കുറിച്ചുള്ള അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് വിവാദങ്ങളുടെ നിരയെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ അവലോകനം സമാപിക്കുമ്പോൾ, ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ പത്താം വാക്യത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തേക്കും, കൂടാതെ 1856-ൽ “ഏഴ് കാലങ്ങൾ” സംബന്ധിച്ച ജ്ഞാനവർദ്ധനവിനോടുകൂടെ വന്ന ലാവൊദിക്യാ സന്ദേശത്തെ സ്മിത്ത് നിരസിച്ചത് എന്തിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്നതിലേക്കും നാം മടങ്ങിവരും.

> “ആദ്യത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങളോടു ബന്ധപ്പെട്ട ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ശരിയായതായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ കടന്നുപോയ മഹത്തായ വഴിച്ചിഹ്നങ്ങൾ അചഞ്ചലങ്ങളാകുന്നു. നരകത്തിന്റെ സൈന്യങ്ങൾ അവയെ അവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിന്ന് പിഴുതെറിയുവാനും, തങ്ങൾ അതിൽ വിജയിച്ചുവെന്ന് കരുതി ആഹ്ലാദിക്കുവാനും ശ്രമിച്ചാലും, എങ്കിലും അവർ വിജയിക്കുന്നില്ല. സത്യത്തിന്റെ ഈ തൂണുകൾ നിത്യപർവ്വതങ്ങളെപ്പോലെ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നു; മനുഷ്യരുടെ സകല ശ്രമങ്ങളും സാത്താനും അവന്റെ സൈന്യവും ചെയ്യുന്ന ശ്രമങ്ങളും ഒന്നിച്ചുകൂടിയാലും അവ അവിചലിതങ്ങളായിരിക്കുന്നു. ഈ കാര്യങ്ങൾ അങ്ങനെ തന്നെയോ എന്നു അറിയേണ്ടതിന്നു നമുക്ക് വളരെ കാര്യങ്ങൾ പഠിക്കാം; അതിനായി നാം നിരന്തരം തിരുവെഴുത്തുകൾ പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം.” എവാഞ്ചലിസം, 223.

> “പ്രവചനചരിത്രത്തിൽ നമ്മുടെ ദിശാബോധം കാണിച്ചുതരുന്ന
> സത്യത്തിന്റെ മഹത്തായ അടയാളക്കല്ലുകൾ അതീവ ജാഗ്രതയോടെ
> സംരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്; അവ ഇടിച്ചുതെറിപ്പിക്കപ്പെടുകയും

യഥാർത്ഥ വെളിച്ച ത്തേ ക്ക ാൾ ആശയക്ക ുഴപ്പ ം വരുത്ത ുന്ന
സിദ്ധ ാന്ത ങ്ങ ളാൽ പകരംവെക്ക പ്പെ ടുകയും ചെയ്യ ാതിരിക്കേ ണ്ട
Selected Messages, പുസ ്തകം 2, 101, 102.

“ഈ സമയത്ത് വിശുദ്ധസ്ഥലവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയത്തിൽ നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തെ കുലുക്കിക്കളയാൻ അനേകം ശ്രമങ്ങൾ നടത്തപ്പെടും; എന്നാൽ നാം ഒരിക്കലും ചാഞ്ചാടരുത്. നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിത്തറകളിൽ നിന്ന് ഒരു കുത്തുപിന്നുപോലും നീക്കപ്പെടരുത്. സത്യം ഇപ്പോഴും സത്യമാണ്. അനിശ്ചിതരായി മാറുന്നവർ തെറ്റായ സിദ്ധാന്തങ്ങളിലേക്കു വഴിതെറ്റിപ്പോകും; അവസാനം, സത്യം എന്താണെന്ന കാര്യത്തിൽ നമുക്കുണ്ടായിരുന്ന ഭൂതകാല സാക്ഷ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു അവർ അവിശ്വാസികളായി തീരുന്നതായി അവർ തന്നെ കണ്ടെത്തും. നമ്മുടെ ദിശാബോധം നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു പഴയ അടയാളക്കല്ലുകൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെടണം.” Manuscript Releases, volume 1, 55